

А сѣдителна та книга преставава ти единъ театръ весма страшенъ: На него гледашъ чи тече една рѣка огненна предъ Божіѣа престолъ, каквото свидѣтелствѣва пророкъ Давидъ, и предстоѣтъ хіліада хіліады ангели, и безчетъ человекѣцы: гледашъ послѣ сѣдилище поставленно, и книги те отворенный, на сѣдилището сѣди сѣдѣмъ весма праведенъ, неложенъ, неумоллемъ, онъ е всемогущіѣо творецъ небесный и земный, а въ книги те гледашъ написаны сички те твои работы, хораты, дѣмы и помышленія: Гледашъ сѣдѣлата раздѣлава праведны те отъ грѣшны те, какво то раздѣлава пастырь овецѣте отъ козыте. И праведны те тѣрѣ отъ десна страна, а грѣшныцы те отъ лѣва. Слѣшашъ единъ благословенный гласъ и выка праведны те, „Прїидите благословенїи отца моего, наслѣдѣйте уготованное вамъ царство ѿ служенїа мїра. Слѣшашъ послѣ и другїѣи проклинающїѣ гласъ и проважда грѣшны те ко адъ: Идите ѿ мене проклатїи во огнь вѣчный и проч. (Матѣ. гл. ѣе. ст.)

Таа книга много ме устрашава, братїе мои, но мѣчителната книга много е пострашна: зашто она своди твоя умъ до ада, и гледашъ тамо оный азъкъ што е удѣмовалъ человекѣцы те хѣлїтелно, што е клеветилъ, што е клеелъ, што е попържелъ, гледашъ го тамо въ Геенскїа огнь като гори, гледашъ и оныа, што са си предали вѣрата, гледашъ невѣрны те, гледашъ увїйцы те, владѣ-